

le diable à quatre», asemănându-se unulă cu altulă ca două bóbe de meiă.

Voindă sã 'i lămurescă originea, Tuet (1) crede că ȓicetórea Francesiloră 'șî-ară fi luată nascere în evulă de miȓlocă, de cândă cu jucarea pieseloră numite *Mistere*, în care cei patru stîlpi ai iadului (2) erau represintaȓi de patru inși, îmbrăcaȓi în draci, sbierândă și schimonosindu-se ca vai de lume, spre a da privitoriloră uă ideiă despre chinulă ce 'i ascéptă, de voră face multe pécate. (3)

Se póte pré bine ca d'aci sã fi viindă proverbulă francesă. Tuet o fi sciută ceva 'n acéstă privinȓă, căci nu de géba era popă.

La noi ênsă, cariă n'amă avută nici pe cei patru străvestiȓi, nici *Mistere* de felulă celoră cunoscute 'n apusulă Europei, «A face pe dracu 'n patru» însemnéză a face tóte miȓlóccele pentru ajungerea unui scopă óre-care. Nu 'i vėȓă d'éră altă înȓelesă de câtă acela că : omulă vioriă merge cu tăriă pên' acolo, în câtă chiară draculă e silită s'alerge 'n patru părȓi d'uă dată și sã se facă luntre și punte ca, prin diavoliele séle, s' 'i aducă isbânda ce urmăresce cu stăruinȓă.

Asemenea ómeni se ȓică «tari de ângeră», adică ală căroră ângeră e mai tare de câtă draculă; căci credinȓa poporară spune că fiăce omă își are ângerulă și draculă sėu. (4)

(1) *MATINÉES SÉNONAISES* pag. 137 cit. ap Lincy loc. cit.

(2) Aceste piese aveau scena 'mpărȓită în trei : susă era represintată cerulă sėu raiulă, pe scena propriă ȓisă pământulă, mai josă iadulă.

(3) *LIVR. DES PROV. FRANC.* tom. I, pag. 12.

(4) Veȓi ale mele *Incercări critice asupra unoră CREDINTIE, DATINE SI MORAVURI*, pag. 99.